

Madal aega läks mööda. Kulas läks jutt laiali, et Jaak Maretit omale ei olla saanud. Nõnda kui niisugustel lugudel ikka sünnib, parastasivad ühed ja halatsesivad teised.

Teisel pühapäeval tõmbas Mart oma kõige paremad riided selga, võttis pudeli marjamiina tasku ja läks Drule. Dru peremees oli just parajaste aias, mis õue kõrval oli ja kus sees õunapuud ja muud väga ilusaste ditsefivad.

„Tere tere, Dru peremees,“ ütles Mart aeda astudes.

„Tere Sumal eme!“ vastas Dru peremees.

„Noh, kuda käsi käib, auus naaber?“ küsis Mart.

„Muidu käiks häästi küll,“ vastas Dru peremees, „kui mitte wahest pahu asju ei juhtuks. Kõlap oled kuulnud isegi juba, et Mäe Jaak minewal pühal minu tütre Maretil kosjas käis. Maret ei võtnud teda wasta, ja selle pärast teotab ja laimab mind ja mu last igal pool, aga kõige enam kõrtsis.“

„Oh, ei ole wiga,“ lisas Mart juure, „ega

sest palju tähele ei panda; iga üks teab ju niisugune mees Mäe Jaak on.“

„Sah, aga pahandust teeb niisugune asi ometi,“ ütles Dru peremees.

„Armas Dru peremees, ära pane pahaks,“ ütles Mart, „kui minul ka täna üks asi sinu juure ja palwelle tulla on. Ma ütlen üsna otsekõhe wälja. Muul on himu naest wõtta. Tead ju isegi, armas Dru peremees, et ma küll teise sulane alles olen aga nii palju ma teenin, et oma naesega wõin läbi saada. Kas lubad oma Mareti minule?“

„No waata, jälle üks kasilane,“ ütles Dru peremees. „Müüd tuleb neid ju dige sagedaste. Noh minul selle wasta midagi ei ole, kui Maret tahab: Mina olin ka teise sulane, kui naese wõtsin. Oli natuke raske, aga sain läbi küll. Ülem asi on, et inimene korralik ja töötegija on. Niisugune mees oled sina. Eks me küsi siis Mareti poolt otsust.“

Ta läks tупpa ja tõi jällegi Mareti ühes emaga aeda.

„Noh, Maret,“ ütles isa, „minewal pühal